

kunde blive fyldestgjort. Den Gang havde man ikke bragt det videre med Hensyn til Amtsforvalteren; end at han svarede Indenrigsministeriet, at han skulde have sin Opmærksomhed henvendt paa, at hans Tiendom i Bordingborg skulde blive solgt, og han haabede snart at finde en ny Byggeplads ved Rønnebe. Som man seer, var dette temmelig uviste Udsigter, og dersom der ikke er skeet noget Videre siden den Tid, vilde det være i Consequens med hvad der skete ved Loven af 19de Januar 1863, at man tog under Overveelse, om ikke Contoirholdsogdtgjørelsen kunde blive hyderligere nedsat, for derved at virke til, at Bestemmelsen af 12te December 1860 blev opfyldt. Det er vel sandsynligt, at den høitærede Finantsminister, der saa nylig har overtaget denne Sag, og som desuden er overgaaet fra Indenrigsministeriet til Finantsministeriet for kort siden, ikke har været opmærksom derpaa, men, hvis det var Tilfældet, kunde jeg ønske en Udtalelse fra den høitærede Minister om, hvorledes det forholder sig med denne Sag, og om der efter hans Anskuelse vil være Anledning til at foretage Noget med Hensyn til Contoirholdsogdtgjørelsen for Præstø Amts sjællandske Amtstue-District.

Finantsministeren: Jeg maa desværre give det ærede Medlem Ret i, at jeg ikke seer mig i Stand til at meddele detaljerede Oplysninger om det specielle Forhold, han nylig nævnte, forsaavidt angaaer Bygningen ved Rønnebe, hvorimod jeg af de Overveelser, der have ligget for, har seet, at det Departement, hvorunder Amtsforvalterne nærmest høre, ikke har fundet Anledning til at foreslaae nogen Forhøielse af Contoirholdsogdtgjørelsen for det ommeldte Embede udover 1,450 Rd. Jeg skal imidlertid til 2den Behandling gjøre mig bekendt med denne Sag og meddele de Oplysninger, som det ærede Medlem ønskede. — Med Hensyn til den af ham foreslaaede forandrede Affattelse af Loven, maa jeg erklære, at jeg finder den mere correct og mere svarende til den Tanke, der egentlig ligger til Grund; jeg skal derfor for mit Vedkommende ikke have Noget imod en Forandring i

Overeensstemmelse med hans Udtalelser, men kan kun ønske, at en saadan bliver foretagen.

Tscherning: Jeg troer, at jeg gjør Ret i at gribe denne Leilighed til at gjøre den høitærede Finantsminister opmærksom paa, at, naar hele Systemet om Retsvæsenes Omordning bliver taget for, vil Amtsforvalternes Stilling saavel som deres Forretningskreds upaatvivelig blive en ganske anden. Alt, hvad der angaaer Pantebøger og hvad dertil hører, ligger egentlig i nærmere og naturligere Forbindelse med Amtsforvalteriet end med Retsvæsenet, saaledes som vi tænke os det i en senere Tid. (L. E. Larsen: Nei!) Ja, jeg er dog overbevist om, at man vil komme til at erkjende det. Der er ikke Domsact skabt derved, men det er en Indtegning af Documenter i autoriserede Bøger, og det er meget væsentligt for alle Paagjældende, at denne saa lidt som muligt er splittet omkring i Landet, samt at den skeer paa saadanne Steder, hvor man tilslige, af mange andre Grunde, maa paasee, at der er Sikkerhed i alle Retninger, saavel for Tyvehaand som for Ildsvaade. Derfor er jeg overbevist om, at man, naar man nærmere undersøger dette Forhold, vil komme til, hvad man efterhaanden er kommen til i de Stater, hvor Retsvæsenet saavel som Forvaltningen og Optræningen er udviklet paa den Maade, man her forudsætter. — Bygningen af Amtsforvalterens Bolig har egentlig kun Betydning saalænge man anseer det rigtigt, at de Skatteyndende skulle bringe deres Skatter til Optræverne, men den hører op at have det, naar man gjør det Skridt, der er naturligt, nemlig at lade Optræverne søge hen til de Steder, hvor de Skatteyndende findes. Den Methode, der for Diebliffet bruges, nemlig at samle Skattegbitteringsbøgerne paa Amtstuen, skrive ind i dem og lade de Enkelte møde og betale deres Penge eller lade en Mand komme og betale for Flere, er en urigtig Foranstaltning, der har givet Anledning til ikke saa Mænge, afstiltig Uorden og endel Tab for Staten. Dette behøves ikke; den anden Methode kunde meget let indrettes; den findes paa mange Steder og bør ogsaa findes her. Jeg